

тенденції різних змінних величин, передбачити настання найбільш ймовірних подій. Моделювання дозволяє досліджувати будь-який об'єкт формалізацією абстрактного опису найбільш істотних зв'язків техніко-економічних змінних систем і об'єктів, вести пошук найкращих стратегічних рішень при різних варіантах вихідних і результативних даних. Контроль за виконанням рішень призначений для аналізу впливу стратегічно значимих рішень та подій на результати діяльності підприємства.

Зміщення акцентів у сучасній концепції управлінського обліку в бік його стратегічної орієнтації виявило відмінності в принципах управлінського обліку на різних масштабно-часових горизонтах. В управлінському обліку, крім сукупності загальносистемних принципів формування інформації (доречність, раціональність, конфіденційність, цілеспрямованість, репрезентативна достовірність та ін.), на окремих її рівнях до інформації пред'являються додаткові вимоги, які виступають в якості приватних принципів. До принципів стратегічного управлінського обліку належать: перспективність (наукове обґрунтування бажаного стану компанії в майбутньому), екстернальність (орієнтація на зовнішнє середовище і адаптація підприємства до нього), ентропія (збір відомостей, здатних знизити невизначеність зовнішнього середовища і оцінювання характеру їх впливу на поведінку підприємства), гнучкість (здатність адаптуватися до зовнішніх змін і направляти результат пристосувань в зовнішнє середовище), потенціал (пошук і нарощування ресурсних можливостей для реалізації стратегії), якісний характер (вимірювання шансів і ризиків, сильних і слабких сторін підприємства), агрегованість та імовірнісний характер.

ВПЛИВ МІЖНАРОДНОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА РОЗВИТОК УКРАЇНИ

Зінорук Л. В., студент

Глобальні сучасні геополітичні зміни, інтеграційні процеси, соціально-політичні трансформації суспільств, розширення певних політичних систем виникає потреба в налагодженні нових комунікативних каналів обміну інформацією та систем поширення повідомлень. Активізація новостворених інформаційних потоків впливає на формування і зміни у зовнішній політиці держав, інформаційних стратегій політичних систем.

У сучасному світі міжнародний інформаційний потік технологічно можна поділити на дві стадії. По-перше, це стадія виробництва, тобто йдеться про джерела інформації або комунікаторів, формування повідомлень і внутрішньо- та зовнішньомедійні чинники, до яких належать володіння, контроль, економічні ресурси, розміщення прибутку, усвідомлення мети медіатехнології, типи змісту. По-друге, стадія поширення інформаційних повідомлень. Якщо держава-нація не має контролю над усіма стадіями поширення інформації, її повідомлення можуть бути неефективними. Таким чином, розглядаючи модель міжнародного потоку інформації в усіх її

складових, включаючи внутрішньо- та зовнішньомедійні змінні окремо як на стадії виробництва, так і на стадії поширення повідомлень, слід зазначити, що відсутність контролю лише над одним із “акторів” цього процесу призводить до неспроможності ефективного контролю над інформаційним потоком у цілому.

Інформаційну могутність можна характеризувати за такими основними критеріями: наявність і потужність державної системи захисту інформації, національних виробників інформаційного продукту (інформаційних агентств, преси, телебачення, радіо), системи формування суспільної свідомості, зокрема системи зовнішньополітичної пропаганди.

Національний інформаційний продукт – це матеріальний або нематеріальний результат інформаційної діяльності, який має синтезований характер, оскільки поєднує в собі результати інформаційної інтелектуальної діяльності суспільства та технічні засоби інформаційного забезпечення. Компонентами національного інформаційного продукту є: технічні засоби зв'язку (обчислювальна техніка та інші новітні технології), супутникові форми забезпечення передачі інформації, кабельні мережі, бази і банки даних, аудіовізуальне забезпечення передачі інформації, новітні оптоволоконні мережі, традиційні засоби передачі інформації. На сьогодні більш ніж 200 ретрансляторів України передають міжнародну та національну інформацію безпосередньо у пам'ять електронне обчислювальних машин, що сприяє концентрації інформації, розвитку національного інформаційного продукту. В результаті створюється новий вид національного продукту, який може бути використаний, як матеріальне майно і як інтелектуальна власність. Національний інформаційний простір – сукупність інформаційних потоків як національного так і закордонного походження, що функціонують на території держави.

Останнім часом постає загроза виробництва і поширення неякісної продукції на світовому інформаційному ринку, а також неспроможність ефективно контролювати інформаційний потік у цілому. Україна, на жаль, на сьогодні є беззахисною перед зовнішніми інформаційними впливами – перед російськими телевізійними програмами, яким досить часто властиві антиукраїнські випадки, та західним інформаційним продуктом. Проблема полягає не в тому, що український інформаційний простір зазнає впливу інших держав (цього неможливо уникнути в глобалізованому інформаційному суспільстві), а в тому, що Україна не може протиставити такому впливу власною якісною медіапродукцією, яка була популярнішою за іноземну [1].

У сукупності ці ресурси та засоби, їх використання становлять глобальний інформаційний простір, що є в процесі прискореного розвитку й задає загальний темп перетворень в інформаційній сфері кожної нації і держави. Структуризація цього виду ресурсів відповідно до загальносуспільних потреб сприяє формуванню на їх основі загальноцивілізаційної інформаційної бази, що посилює свій комплексний вплив на всі сторони життя людей у планетарному вимірі. У контексті розвитку процесу структуризації цієї бази вже вирізняються певні групи інформаційних ресурсів зі своїми характерними

ознаками, серед яких можна виокремити:

- ресурси загальноцивілізаційного значення [2];
- ресурси, що вводяться до глобального інформаційного простору з метою здійснення глобального впливу окремими міжнародними суб'єктами інформаційної діяльності;
- ресурси, що виділяються державами, націями, іншими соціальними структурами як продукти для міжнародного ринку інформації;
- бойові інформаційні ресурси, що є основним компонентом інформаційних воєн [3, с. 109–115] і ресурси нейтралізації цього виду інформаційних впливів з боку атакованих суб'єктів цього інформаційного впливу;

З позицій реалізації загальноцивілізаційних інтересів спільна інформаційна база створює можливості для глобальної інтеграції наявних ресурсів людства, вирішення найважливіших проблем економічного, політичного, соціального та духовного розвитку. Зокрема, у економічній сфері розвиток глобальної інформаційної бази дає можливість оперативного розвитку та впровадження найновіших технологій на базі здобутків науки різних країн. Глобальна інформаційна база дає дедалі більше можливостей для досягнення дієвості в регулюванні макроекономічних процесів у планетарному вимірі, створення великих господарських комплексів, зон спеціального правового регулювання економічних процесів, пов'язаного із цим планомірного міждержавного пересування трудових ресурсів, усіх видів товарів (у т. ч. інформації), що об'єктивно сприяє розвитку глобальної інформаційної бази. Останнє дуже характерне саме для нинішнього етапу розвитку, коли в процесі нерівномірного входження в інформаційну епоху найбільш розвинуті країни мають у своєму розпорядженні дуже різні інвестиційні можливості. Водночас, оскільки «капітал є важливим інгредієнтом виробництва, країни мусять конкурувати між собою за його залучення», хоча «це негативно позначається на їх здатності його оподатковувати та регулювати». Характерною особливістю сучасного розвитку глобальної інформаційної бази є зростаюча необхідність забезпечення координуючої та нормативної ролі як у глобальних інформаційних процесах наднаціональних, наддержавних структур, так і в усіх інших міжнародних інформаційних обмінах. Дану функцію мають виконувати насамперед гуманітарні структури ООН. Вони мають стати координуючими центрами для інформаційної діяльності інших міжнародних організацій, здійснювати свою координуючу роль у світі, використовуючи напрацьований, перевірений суспільною практикою досвід утвердження демократичних принципів співіснування на міждержавному рівні. Україна бере активну участь у всіх напрямках діяльності ООН, найважливішими з яких є підтримання міжнародного миру та безпеки та зміцнення верховенства права у міжнародних відносинах, розвиток співробітництва у вирішенні проблем соціально-економічного та гуманітарного характеру, забезпечення прав людини.

Отже, основною цінністю для суспільства й окремої людини поступово стають інформаційні ресурси. За цих обставин проблеми формування

інформаційного простору як фактора забезпечення національних інтересів, безумовно, виходять на перший план. Особливої важливості це набуває в сучасних умовах швидкої глобалізації інформаційних процесів і прагнення розвинутих країн досягти безперечного інформаційного домінування заради розв'язання своїх національних завдань. Саме тому стає необхідним проведення ретельного аналізу теоретичних і практичних проблем забезпечення національних інтересів в інформаційній сфері.

Список використаної літератури:

1. Бадрак В. Фактори ефективності впливу друкованих ЗМІ (преси) на електорат: Автореф. дис. к. філол. н. – К., 2000. – 20 с.
2. Білорус О. Г. Глобалізація і національна стратегія України / О. Г. Білорус. – К. : ВО «Батьківщина», 2001. – С. 66.
3. Кісілевич-Чорнойван О. М. Міжнародне інформаційне право / О. М. Кісілевич-Чорнойван. – К. : ДП Вид. дім «Персонал», 2011. – 160с.

АУДИТ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Зінченко О. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і аудиту
Гірічева Я. Є., студент
Київський національний університет технологій та дизайну

Міжнародний досвід еволюції аудиту свідчить про те, що аудиторська перевірка є нормою, без якої неможливий бізнес, а її призначення - це незалежна перевірка фінансової звітності (іншої інформації про фінансово-господарську діяльність) суб'єктів господарювання з метою формування висновків їх фінансового стану та достовірності його відображення в бухгалтерському обліку та звітності згідно чинного законодавства.

Аудит готової продукції має суттєвий вплив на виявлення негативних явищ у фінансово-господарській діяльності підприємства, встановлює їх причинні взаємозв'язки, сприяє профілактиці збитків, нестач, втрат.

Дослідженню питань аудиту готової продукції присвячена значна кількість наукових праць, зокрема, Л. П. Кулаковської, О.В. Сметанко, К.В. Самойленко, Н.С. Петришиної, В.В.,Воронцової та інших вчених-економістів.

Метою діяльності підприємства є реалізація готової продукції, внаслідок чого визначаються результати господарювання, ефективність виробництва та дохід. Всі дані щодо відображення випуску та реалізації готової продукції мають бути достовірними, що забезпечує аудиторська перевірка доказами їх відповідності.

Для досягнення мети аудиту щодо виробництва та реалізації слід виконати такі завдання:

- встановити, чи здійснюється контроль за використанням запасів у виробництві;
- перевірити правильність формування зведеної інформації витрат на виробництво;